

Sygn. akt IV W 1161/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym
w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Marta Kwiatkowska

Oskarżyciel publiczny: ----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12.12.2019r.

sprawy **D. K.**, s. R. i A., ur. (...) w (...)

obwinionego o to, że:

w dniu 06 marca 2019r. w W. przy ul. (...), w sklepie (...) dokonał kradzieży 1 sztuki perfum (...) o pojemności 100 ml o wartości 249,99 zł oraz 1 sztuki perfum (...) o pojemności 100 ml, gdzie łączna wartość strat wyniosła 479,98 zł na szkodę (...)

tj. o wykroczenie z art. 119§1 kw

orzeka

I. Obwinionego **D. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 119§1 kw wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu,

II. Na mocy art. 119§4 kw orzeka wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości skradzionego mienia tj. kwoty 479,98 (czteryście siedemdziesiąt dziewięć i 98/100) złotych na rzecz pokrzywdzonego (...),

III. Na mocy art. 119 kpw w zw. z art. 624§1 kpk zwalnia obwinionego z ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt IV W 1161/19

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 marca 2019 r. około godz. 12.20 do sklepu (...) przy ul. (...) przyszedł D. K.. Po wejściu na teren sklepu D. K. wziął koszyk na zakupy, do którego wkładał przypadkowe produkty, w tym także dwie sztuki perfum, tj. (...) o pojemności 100 ml oraz (...) o pojemności 100 ml. Następnie skierował się do wyjścia i w pewnym momencie po wyjściu z koszyka dwóch sztuk wskazanych wyżej perfum, wybiegł ze sklepu. Łączna wartość szkody wyrządzonej przez D. K. na rzecz sklepu (...) stanowiła kwotę 479,98 złotych. Zdarzenie to zostało zarejestrowane przez system monitoringu zainstalowanego w ww. sklepie. W dniu 11 marca 2019 r. M. W. będący pracownikiem ochrony sklepów (...), dokonał ujęcia D. K., a następnie przekazania Policji, przed sklepem (...) przy ul. (...) w W., uprzednio rozpoznając

go w oparciu o zapis nagrania z monitoringu, jako sprawcę kradzieży dokonanej w dniu 06 marca 2019 r. w sklepie (...) przy ul. (...) w W..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków K. M. (k. 4), M. W. (k. 16).

W trakcie czynności wyjaśniających Komisariat Policji (...) w trybie art. 54 § 7 k.p.w. odstąpiła od przesłuchania w charakterze osoby podejrzanej D. K., z uwagi na jego niestawiennictwo do siedziby KP (...) w celu złożenia wyjaśnień (k. 19).

Uwzględniając stanowisko obwinionego, który będąc osobą pozbawioną wolności w innej sprawie oraz będąc prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, wniósł o zaniechanie jego doprowadzenia, nie uznając udziału obwinionego w rozprawie za konieczny, Sąd na podstawie art. 71 § 4 k.p.w. prowadził rozprawę zaoczną (k. 73).

Sąd zważył co następuje:

Wobec okoliczności, iż obwiniony D. K. zrezygnował z przysługującego mu uprawnienia do złożenia wyjaśnień, sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na pozostałym materiale dowodowym, który stanowią zeznania świadków K. M. – pracownika sklepu (...), która była bezpośrednim obserwatorem dokonanej w dniu 06 marca 2019 r. kradzieży perfum przez obwinionego na szkodę tego sklepu oraz M. W. – pracownika ochrony sklepu, który w dniu 11 marca 2019 r. po uprzednim rozpoznaniu obwinionego w oparciu o zapis nagrania z monitoringu, jako sprawcy kradzieży perfum w ww. sklepie, dokonał jego ujęcia przed jednym ze sklepów (...) na terenie W..

Świadek K. M. w treści zeznań opisała przebieg zdarzenia z udziałem obwinionego, wskazując, że obwiniony po wejściu do sklepu najpierw włożył do koszyka z zakupami różne produkty, w tym dwie sztuki perfum (...), a następnie kierując się do wyjścia, w pewnej chwili wyjął z koszyka przedmiotowe perfumy i wybiegł ze sklepu. K. M. opisała sylwetkę oraz wygląd obwinionego, wskazując, iż nie kojarzyła go jako sprawcy innych kradzieży dokonywanych na terenie tego sklepu.

Z kolei świadek M. W. – pracownik ochrony firmy (...), wykonując swoje obowiązki między innymi na terenie sklepu (...) przy ul. (...), mając wiedzę odnośnie przebiegu tego zdarzenia na podstawie nagrania z monitoringu oraz odnośnie osoby sprawcy, przedstawił okoliczności ujęcia obwinionego w pobliżu sklepu (...) przy ul. (...) w W.. M. W. wskazał, iż wówczas rozpoznał obwinionego, który stał przed tym sklepem, jako sprawcę kradzieży perfum dokonanej w dniu 06 marca 2019 r. na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w W..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków K. M. i M. W., albowiem w sposób logiczny i spójny opisali przebieg zdarzenia z udziałem obwinionego D. K., w przypadku zeznań M. W. czynności związanej z jego ujęciem i przekazaniem Policji w dniu 11 marca 2019 r., a więc kilka dni po dokonanej kradzieży perfum. Zeznania te są zgodne z treścią pozostałego materiału dowodowego, w tym treścią zapisu nagrania z monitoringu, także dokumentacją potwierdzającą ilość oraz wartość utraconych w wyniku zachowania obwinionego rzeczy. Zeznania świadków K. M. i M. W. złożone w trakcie czynności wyjaśniających, Sąd ujawnił na rozprawie bez odczytywania uznając, wobec braku sprzeciwu stron, iż bezpośrednio przeprowadzenie tych dowodów, nie jest niezbędne.

Z treści opinii sądowo-psychiatrycznej dotyczącej obwinionego wynika, że biegli nie rozpoznali u niego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali natomiast uzależnienie od substancji psychoaktywnych, głównie heroiny. Zgodnie uznali, iż ten stan psychiczny nie znosił ani nie ograniczał w stopniu znacznym jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. (k. 61-62). Sąd podzielił wnioski płynące z ww. opinii sądowo – psychiatrycznej, albowiem jest jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna oraz została sporządzona przez osoby fachowe, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami procedury karnej.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 76 § 1 k.p.w., Sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego nie znajdując podstaw do zakwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich treści.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego po dokonaniu jego oceny w oparciu o dyrektywy wskazane w art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. Sąd uznał, iż wina obwinionego D. K. odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Bezsporne jest, że D. K. w dniu 06 marca 2019r. w W. przy ul. (...), w sklepie (...) dokonał kradzieży 1 sztuki perfum (...) o pojemności 100 ml o wartości 249,99 zł oraz 1 sztuki perfum (...) o pojemności 100 ml, gdzie łączna wartość strat wyniosła 479,98 zł na szkodę (...).

Czynnością wykonawczą kradzieży jest zabór, czyli czynność polegająca na wyjęciu cudzej rzeczy z władztwa właściciela lub posiadacza i objęcia jej we własne władanie. Cechą zaboru jest to, że zabór mienia następuje **bezprawnie**, bez żadnej do tego podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, od której mienie zabrano (także wyrok SN z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, OSN Prok. i Prawo 1999, nr 7-8, poz. 5). **Kradzież stanowi wykroczenie materialne (skutkowe), którego można się dopuścić tylko przez działanie.** Przy kradzieży, działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą, gdy sprawca zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzenia tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić, czy nie (wyrok SN z dnia 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, nr 8, poz. 110). W świetle ujawnionych w niniejszej sprawie okoliczności Sąd nie miał żadnej wątpliwości, że wskazane wyżej działanie obwinionego było umyślne i podjęte z zamiarem kierunkowym przywłaszczenia cudzej rzeczy, tj. chęcią włączenia skradzionego mienia do swojego majątku lub postąpienia z nim jak z własnym, co potwierdza sposób zachowania obwinionego w trakcie pobytu na terenie sklepu (...) przy ul. (...) w W.. Obwiniony znajdując się na terenie ww. sklepu, wkładał do koszyka z zakupami przypadkowe produkty, w taki sposób, aby jego zachowanie nie wzbudziło podejrzeń i nie zostało zauważone przez pracowników sklepu, a następnie nagle wybiegł ze sklepu, po uprzednim zabraniu z koszyka dwóch sztuk perfum, bez zapłaty za zabrane rzeczy. Sąd nie miał zatem żadnych wątpliwości, że od początku zamiarem obwinionego było dokonanie zaboru kosmetyków ze sklepu (...), a jego zachowanie na terenie sklepu, miało możliwie jak najdłużej ukryć ten zamiar przed pracownikami sklepu, w sposób umożliwiający mu „bezpieczne” oddalenie się ze sklepu, po dokonanej kradzieży. Swoim zachowaniem D. K. wypełnił ustawowe znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Sąd nie miał także wątpliwości, iż obwiniony jako osoba dorosła, poczytalna i posiadająca pełną zdolność rozpoznawania znaczenia swoich czynów i kierowania postępowaniem, świadomie naruszył wskazane wyżej normy prawne, pomimo pełnej możliwości postąpienia zgodnie z ich treścią. Dopuszczył się, zatem czynu zabronionego jako wykroczenia, karalnego i karygodnego, jednocześnie Sąd nie znalazł żadnych podstaw do uznania działania obwinionego za uzasadnionego i usprawiedliwionego szczególnymi okolicznościami.

W konsekwencji Sąd uznał, że obwiniony D. K. umyślnie i z zamiarem bezpośrednim dokonał przypisanego mu w wyroku czynu.

Jako okoliczności obciążające sąd potraktował uprzednią wielokrotną karalność obwinionego, głównie za występki przeciwko mieniu, w tym występki kradzieży (karta karna – k. 40-42), ponadto działanie z niskich pobudek, bez racjonalnego powodu.

Sąd nie dopatrył się w stosunku do obwinionego okoliczności łagodzących.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył obwinionemu D. K. karę trzydziestu dni aresztu, uznając ją za adekwatną zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również realizującą swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę obwinionego, ponadto za sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Mając na uwadze charakter popełnionego przez obwinionego czynu, przede wszystkim zaś uprzednią wielokrotną karalność za występki przeciwko mieniu, w tym kradzieże, Sąd uznał, iż tylko wymierzenie surowej a zarazem stanowiącej realną dolegliwość kary, może wpłynąć pozytywnie na zachowanie D. K. w przyszłości. W ocenie Sądu tylko kara aresztu, wymierzona w maksymalnym przewidzianym ustawą wymiarze, uświadomi D. K. nieopłacalność tego rodzaju zachowań i nieuchronność poniesienia za nie odpowiedzialności, a jednocześnie skłoni ich do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem wzbudzając w obwinionym poczucie respektu i szacunku

do obowiązującego porządku prawnego i w konsekwencji spełni wobec obwinionego swą rolę wychowawczą. Tym samym zostaną spełnione określone w art. 33 § 1 k.w. cele kary.

Biorąc pod uwagę okoliczność, iż obwiniony D. K. do chwili obecnej nie naprawił pokrzywdzonej (...)wyrządzonej szkody, Sąd na podstawie art. 119 § 4 k.p.w. zasądził od D. K. na rzecz pokrzywdzonego kwotę 479,98 złotych tytułem obowiązku zapłaty równowartości ukradzionego mienia.

Uwzględniając sytuację finansową i osobistą obwinionego, Sąd na podstawie art. 119 k.p.w w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił D. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.